

449/8

EXPRESS

JAROSŁAWSKI

Prenumerata z przesyłką pocztową:
Kwartalnie 3 Zł. miesięcznie 1 Zł.

Redakcja i Administracja: ul. Dra Dietziusa 23

TELEFON Nr. 190.

Konto P. K. O. Nr. 408.895.

Redaktor przyjmuje
codziennie od godz. 1—2 1/2 popołudniu.

**bezpartyjne,
niezależne
czasopismo
tygodniowe**

TARYFA OGŁOSZENIOWA:
1 wiersz milim. w dziale ogłoszeń zwyczaj. gr. 16
Układ tabelaryczny, cyfrowy skombin. 50%, drożej
1 wiersz milim. w nadesłanym gr. 40
1 w kronice 80.
Na pierwszej stronie 1 wiersz milimetr. Zł. 1 —
Szerokość szpalty ogł. zwykłych 40 mm ilość 6 szpalt
„nadesłanego” „kroniki” 1 na pier-
wszej stronie 80 mm. Ilość 3 szpalty.
Ogłoszenia zagraniczne o 50% droższe.
Cała strona ogłoszeniowa 395 mm. 6-szpaltowych.

Nr. 8.

Jarosław, sobota 24 lutego 1934

Rok VII.

Polska nie pójdzie na eksperymenty walutowe.

Teza o szkodliwości inflacji jest w Polsce powszechnie uznana. I słusznie. Kraje, które nie przechodziły dwukrotnej inflacji swego pieniądza, tak jak Polska, nie zdają sobie dokładnie sprawy ze zniszczenia majątku narodowego, jakie powoduje inflacja.

Co to jest inflacja?

Jest to wprowadzenie do obiegu pieniężnego dodatkowych ilości środków płatniczych. Wskutek tego znajdujące się w obiegu środki płatnicze tracą na wartości w stosunku do towarów. Rezultatem więc inflacji jest wyższa cen. Oczywiście, jeśli wyższa ta jest duża, maleje ochrona celna i rozpoczyna się zwiększony import towarów z zagranicy, które są tańsze. Na skutek wyższej cen towarów musi zmniejszyć się eksport, gdyż nie wytrzymuje konkurencji z towarami obcymi na zagranicznych rynkach zbytu. Dla Polski, która swe zobowiązania zagraniczne, swój bilans płatniczy opiera w lwiej części na saldzie dodatnim bilansu handlowego, zwiększenie się importu z zagranicą przy jednoczesnym zmniejszeniu się wywozu, te skutki inflacji zawsze będą katastrofalne. Przy pełnej inflacji ten spadek kursu pieniądza jest coraz gwałtowniejszy i coraz szybciej rośnie tempo wzrostu cen towarów.

Te katastrofalne skutki sprowadza na kraj zarówno inflacja, wywołana deficytami budżetowymi, czy brakiem pokrycia złotego, czy też inflacja wywołana sztucznie, która ma na celu ożywienie życia gospodarczego przez zwiększenie obrotów wewnętrznych, wzmożenie popytu na towary i wyciągnięcie stezauryzowanych, t. j. poukrywanych w schowkach domowych pieniędzy. Na tych przesłankach oparł się eksperyment Roosevelta, który drogą obniżenia kursu dolara dążył do „dłużenia życia gospodarczego, zwłaszcza rolnictwa, do podniesienia cen wewnętrznych, do zwiększenia popytu na towary.

W obecnym okresie depresji gospodarczej powszechnym objawem jest olbrzymia przewaga podaży towarów nad popytem. Obniżenie kursu waluty w krajach, które poszły drogą tych eksperymentów miało właśnie na celu zwiększenie popytu na towary. Dewaluacja funta szterlinga przeprowadzona była z myślą o zdobyciu przewagi konkurencyjnej na zagranicznych rynkach odbiorczych. Cel ten udało się Anglii osiągnąć. Gdy jednak do tego środka zaczęły sięgać inne państwa i gdy na skutek tego wszystkie państwa na świecie podniosły swą ochronę celną, zamykając dostęp do swych rynków obcym towarom wysokimi barjerami celnymi lub ścisłymi zakazami przewozu, gdy wymiana towarowa oparła się niemal wyłącznie o kontyngenty, udzielane sobie nawzajem przez państwa, niżka kursu waluty celem zdobycia przewagi konkurencyjnej dla eksportu, straciła sens gospodarczy.

Obecnie na drogę tego eksperymentu wkroczyła Czechosłowacja. Czy eksperyment ten przyniesie jej korzyści wątpliwe należy.

Polska znajduje się na pewnej, mocnej drodze i nie potrzebuje uciekać się do tak wątpliwych w swych skutkach działań. Najcięższy okres kryzysu gospodarczego już minął. Zbliżamy się powoli lecz stale ku poprawie. I nie tylko w Polsce, lecz na całym świecie.

Konsekwentna polityka finansowa Polski, utrzymująca stale nienaruszony poziom krajowej waluty, przyniosła już gospodarstwu naszego państwa niezmiernie korzyści. Na ołtarzu utrzymania stałości złotego polskiego, złożyliśmy przecież duże ofiary. Całe społeczeństwo obniżyło poziom swego życia: zmniejszone zostały dochody, zarobki obywateli, zmniejszone wydatki. Gospodarka państwowa święciła przykładem oszczędności przy dostosowaniu się w swych wydatkach do obecnych warunków. Uniknęliśmy dzięki tym oszczędnościom deficytów budżetowych.

Ostatnio, gdy rezerwy skarbowe były już na ukończeniu, wielka akcja społeczeństwa zapewniła utrzymanie równowagi budżetowej w tym i w przyszłym roku gospodarczym drogą udzielenia rządowi trzystu kilkudziesięciu milionów złotych Pożyczki Narodowej. To też stabilizacja gospodarcza poczyniła ostatnio znaczne postępy. Spadek dochodów skarbowych został nie tylko zatrzymany, ale wpływy te wskazują w pewnych dziedzinach poprawę.

W tych warunkach byłoby rzeczą niezmiernie nierozsądną uciekanie się do eksperymentu obniżenia kursu złotego polskiego. Wprawdzie niektórzy z ekonomistów i publicystów rozważają tę możliwość. Są to jednak rozważania tylko czysto teoretyczne, niemniej przynoszące znaczną szkodę interesowi publicznemu. Społeczeństwo polskie jednomyślnie przeciwne jest jakimkolwiek zmianom naszej polityki finansowej. Dowodem tego jest wspaniały entuzjazm, jaki obywatele wykazali przy subskrypcji Pożyczki Narodowej.

Sfery rządowe i większość sejmowa są stanowczo przeciwne takim eksperymentom. Świadczy o tem choćby wyraźne stwierdzenie tego w Sejmie przez referenta generalnego budżetu p. B. Miedzińskiego i liczne oświadczenia ze strony rządu.

A. Z.

**Ustabilizowany złoty
i zrównoważony budżet
rękojmią rozwoju naszej gospodarki.**

W bieżącym jeszcze miesiącu budżet skarbu państwa wejdzie na porządek dzienny obrad ple-

narnych senatu. Poziom dyskusji w senacie jest zawsze wysoki i mniej zatruty atmosferą walki politycznej. To też i tegoroczna dyskusja dorzuci zapewne niejedną trafną uwagę, niejedno cenne wskazanie z zakresu skomplikowanych zagadnień państwowej polityki finansowej i gospodarczej. Sam budżet jednakże nie ulegnie z pewnością żadnym poważniejszym zmianom. Cyfry jego i struktura w brzmieniu uchwalonem przez sejm będą ramami naszej gospodarki państwowej w najbliższym roku budżetowym.

Dalsza znaczna redukcja wydatków państwowych jest wyrazem nieugiętej woli rządu utrzymania równowagi budżetowej, bronionej konsekwentnie od szeregu lat wśród najtrudniejszych warunków. Tylko zrównoważony budżet i zdrowa waluta mogą być podwaliną ustabilizowania się naszego życia gospodarczego z poręką jego rozwoju. Świadomość tej prawdy przenika już dziś nie tylko czynniki rządowe, ale stała się udziałem szerokich sfer naszego społeczeństwa. Tylko atmosfera pewności i zaufania umożliwi warszatom produkcji kalkulację, tylko ona może wzmocnić rozwijający się pięknie proces wewnętrznej kapitalizacji.

Dwa przedewszystkiem działy budżetu wykazują znaczniejszą obniżkę po stronie wydatków. Obsługa długów zagranicznych uległa redukcji na skutek dewaluacji dolara, gdyż nie mała część naszych zobowiązań płatniczych wobec zagranicy opiewa w tej właśnie walucie. Równocześnie znika z budżetu pozycja przewidująca znaczniejsze sumy na spłatę rat i oprocentowania naszego długu wojennego wobec Stanów Zjednoczonych Am. Półn. wobec tego, że sprawa rozrachunku między całą Europą a Ameryką stanęła od dwóch lat na martwym punkcie i czeka swego rozwiązania nie na drodze indywidualnych układów między wierzycielem a dłużnikiem, lecz, w skali światowej.

Uległy również znaczniejszej redukcji wydatki na obronę kraju. Jest to wynikiem ogólnej obniżki cen, dzięki której można było uzyskać oszczędności przy wszelakich przetargach i dostawach. Przedewszystkiem jednak jest to wyrazem niezmordowanej pracy naszej administracji wojskowej, która usprawnia z dniem każdym metody swej pracy. Dzięki temu rok rocznie coraz mniejszy procent ogółu wydatków wojskowych przypada na wydatki vegetacyjne, a punkt ciężkości zostaje przerwany na szkolenie i wyposażenie w potrzebny sprzęt naszej armji. Redukcja więc wydatków na cele wojskowe nie osłabia w najmniejszym nawet stopniu — trzeba to podkreślić z naciskiem — naszego przygotowania obronnego i nie hamuje rozwoju naszej siły zbrojnej.

Drugą cechą ostatniego budżetu — obok zasady jak najdalej posuniętych oszczędności — jest jego realność. W tym roku, w czasie debat sejmowych nawet mówcy opozycyjni nie kwesjo-

Telefon 176

LEON BLATT, Jarosław, Grunwaldzka 12.

poleca:

na sezon jesienno-zimowy**WYKWINTNE PŁASZCZE DAMSKIE ŚWIATOWYCH
FABRYK KRAJOWYCH i ZAGRANICZNYCH.****MĘSKIE** palta, raglany, ubrania męskie, kurtki skórzane i lodenowe,
STUDENCKIE mundury i płaszcze, oraz **KONFEKCJE DZIECINNĄ**w
ogromnym
wyborze!!!**FUTRA damskie i męskie** oraz skóry futrzane
wszelkiego rodzaju.Zamówienia do miary wykonuje się **pierwszorzędnymi**
siłami tak w **krawiectwie** jak i **kuśnierstwie**.**Ceny przystępne.****Ceny przystępne.**

nowali trafności budżetowych przewidywań. To też budżet przyszłoroczny w wykonaniu nie będzie się różnił lub niewiele tylko od cyfr preliminowanych raczej za ostrożnie. Przewidywania przyszłych wpływów skarbowych, oparte na szczegółowej analizie wpływów w bieżącym okresie i na bacznej obserwacji dynamiki naszego życia gospodarczego, są bezwarunkowo ułatwione przez to, że weszliśmy już w okres stabilizacji wewnętrznych stosunków ekonomicznych

Zahamowany został spadek wpływów skarbowych. Niektóre pozycje ich wykazują nawet wzrost. Pozostaje to w przyczynowym związku z zaznaczającymi się już od września r. ub. objawami pewnego odprężenia sytuacji. Objawami temi są sygnalizowane już niejednokrotnie w prasie: wzrost wkładów oszczędnościowych w bankach, spadek ilości protestów wekslowych, wyższość kursów papierów wartościowych, wzmożenie się konsumpcji niektórych wyrobów monopolowych, wzrost towarowych przewozów kolejowych, wzrost wskaźnika produkcji przemysłowej itd.

Budżet skarbu państwa jest zawsze wiernym odbiciem aktualnej sytuacji gospodarczej kraju. Dzisiejsza rzeczywistość polska, oglądana w zwierciadle preliminarza budżetowego na rok 1934/35 daje obraz napelniający otuchą. Nie stwierdza jeszcze przewyżnienia gospodarczej depresji, lecz wykazuje już stabilizację naszych ekonomicznych stosunków, na niskim coprawda — na razie — poziomie **A stabilizacja jest początkiem poprawy.**

Ra.

Maturzyści!

Bez wykształcenia gospodarczo-handlowego szkoda myśleć o posiadaniu. Kończcie więc **Jednoročną Szkołę Przystosowania Handlowego w Jarosławiu.**

Po wyborach do Żyd. Gminy wyznaniowej w Jarosławiu.

Od p. mecenasa Dra Rosenblütha, jednego z inicjatorów tzw. listy blokowej do Żydowskiej Gminy Wyznaniowej w Jarosławiu, — otrzymaliśmy poniższy artykuł, — który nie pochodzi od Redakcji, — natomiast jest odbiciem osobistych poglądów szanownego autora na istotę sprawy.

Redakcja.

Nareszcie mamy już wybory do Rady gminy żyd. wyzn. za sobą! Jak wiadomo, zostały wszystkie listy, wniesione przez poszczególne ugrupowania, biorące udział w akcji wyborczej — wycofane, przyczem zawarty został układ wyborczy między poszczególnymi ugrupowaniami narodowymi, religijnymi i zrzeszeniami wyborczymi, a **kandydaci, umieszczeni na jedynej liście wyborczej tzw. blokowej uznani zostali przez Komisję wyborczą na posiedzeniu z dnia 18 lutego br. za jednomyślnie wybrani.**

Spółceństwo żydowskie m. Jarosławia — a przynajmniej przynajmniej większość tegoż — widocznie uważała za korzystniejsze zawarcie układu wyborczego i wystawienie wspólnej listy blokowej, niżli w obecnych warunkach i stosunkach gospodarczych staczać walkę wyborczą i urządzać wybory, które prawdopodobnie dałyby taki sam wynik.

W najbliższych dniach nastąpić ma wybór Zarządu gminy przez nowo-wybraną Radę i ukonstytuowanie się tak Zarządu jak Rady, poczem nowo-wybrane organy zarządzające gminą żyd. rozpoczną normalną, żmudną i codzienną pracę, przekazaną im ustawą państwową.

Sprawa żyd. gminy wyzn. w Jarosławiu była już niejednokrotnie poruszana w prasie

miejscowej, przyczem wyraźnie podnoszono ze strony opozycji dotychczasowego zarządu, iż nie rozchodzi się bynajmniej o zmianę warty, lecz przede wszystkim o **zmianę systemu** oraz o wprowadzenie do stosunków gminnych demokracji.

Oceniając obecnie wyniki dotychczasowej akcji wyborczej — stwierdzić należy, iż powyższy cel został w zupełności osiągnięty.

Stworzenie bloku wyborczego i wspólnego frontu wszystkich ugrupowań i zrzeszeń było oczywiście rzeczą bardzo trudną.

Po pierwsze nie potrafiły się niektóre ugrupowania i jednostki stojące na czele pewnych instytucji oraz ugrupowań wyzwolić od wpływu dotychczasowego zarządu gminy, dla którego idea bloku jednolitego była nie do pomyślenia. Ze strony dotychczasowego zarządu były usiłowania, by wystawić własną listę wspólnie z ortodoksją, przyczem nie jest wcale tajemnicą, że liczone się poważnie z cichym poparciem tzw. lewicy tj. Poale-Sjonu, jakkolwiek byłby to mezaljans, niebyle jaki.

Po drugie społeczeństwo żydowskie rozbite jest na drobne ugrupowania, na różne partje polityczne, grupy religijne, na stowarzyszenia i zrzeszenia gospodarcze, domy modlitwy i td. — Każde takie zrzeszenie i każda grupa uważała za punkt ambicji domagać się własnej osobnej reprezentacji do Rady gminy żyd., — ba nawet i do Zarządu, ato bez względu na to, czy posiadało ludzi odpowiednich i godnych.

Po trzecie niektóre jednostki, a nawet grupy uważały za „punkt honoru i obowiązku“ nie dopuścić do powstania bloku, kładąc aż do ostatniego dnia kłody pod nogi inicjatorom bloku i wysuwając śmieszne argumenty, już to, że na listę kandydatów wchodzi ludzie młodszy, lub urodzeni poza Jarosławiem, lub też, że nie są dość zamożni i tp.

Po czwarte wchodziły w grę niektóre ukryte i jawne ambicje i ambicyjki grup a nawet jednostek, które stawiały zbyt wygórowane żądania odnośnie do ilości mandatów, a które nie mogły się pomieścić w ogólnym kontyngencie listy. — Uchodziło za rzecz wiadomą, iż niektóre osoby nie zamierzają kandydować tymczasem niemalże w ostatniej chwili, gdy blok był już zestawiony, wystąpiły na widownię z roszczeniami co do swej osoby, utrudniając oczywiście doprowadzenie do skutku układu wyborczego. Gdyby bowiem te grupy czy też osoby zgłosiły były swe pretensje na czas, niewątpliwie życzenia te byłyby przez Komitet przedwyborczy uwzględnione i zaspokojone.

Dzięki kilkutygodniowej pracy udało się jednak usunąć wszelkie przeszkody, zaspokoić wszelkie ambicje grup i jednostek, wchodzących w grę i uzgodnić listę, z której — jak należy przypuszczać z opinii publicznej — wszyscy są zadowoleni, może za wyjątkiem tej zresztą nielicznej grupki kilku jednostek, która pozostała poza listą.

Zaznaczyć wypada, iż blok w ogólnych rysach był już stworzony jeszcze na 2 tygodnie przed wniesieniem list kandydatów, lecz w ostatniej niemalże chwili próbowano blok ten rozsadzić tak z zewnątrz jak i wewnątrz. Usiłowania te zostały odparte i poza wymianą 2 osób — sam układ wyborczy i klucz podziału prawie że nie uległ zmianie, a ostateczna redakcja listy kandydatów nie różni się wiele od listy, poprzednio ułożonej.

W tem miejscu należy podnieść obywatelskie stanowisko Stowarzyszenia Kupców, które dla doprowadzenia do skutku układu wyborczego zrzekło się właściwie osobnej reprezentacji w Zarządzie i Radzie gminy żyd., pozostawiając

zastępstwo kupiectwa swym członkom, wchodzącym do Rady wzgl. Zarządu z ramienia innych zrzeszeń wzgl. ugrupowań politycznych czy religijnych.

Odnosnie do osób, umieszczonych na liście należy podnieść, że każde ugrupowanie delegowało swych reprezentantów — **bez jakiegokolwiek cenzury** ze strony pozostałych ugrupowań i z tego też powodu każde ugrupowanie jedynie i wyłącznie odpowiada za swoich reprezentantów. Wprowadzenie bowiem cenzury osób przez wzajemnie zwalczające się czy też przeciwne osoby — byłoby rzeczą niemożliwą i już z góry unicestwiłoby ideę wspólnego bloku. — Jeśli zatem tu i ówdzie weszły na listę osoby mniej uzdolnione lub mniej odpowiednie, to idzie to na odpowiedzialność odnośnego ugrupowania, które danego delegata desygnowało.

Na ogół podnieść należy, iż Rada została „odmłodzona“, przyczem wybrane osoby przeważnie nie należały do poprzedniej Rady i Zarządu gminy żyd.

Obecna Rada jest też bardziej zróżniczkowana pod względem przynależności partyjnej, religijnej i socjalnej swych członków — co zresztą wcale nie będzie chyba przeszkadzać jednolitemu postępowaniu i zgodliwej oraz harmonijnej współpracy na przyszłość.

Niektóre ugrupowania, w szczególności organizacja sjonistyczna łącznie z frakcją Państwa Żydowskiego otrzymała na liście zastępstwo mniejsze, niżli wedle siły liczebnej i faktycznych wpływów i znaczenia politycznego w mieście by się jej należało, jednak dla doprowadzenia do porozumienia zgodziła się na taką redukcję, wychodząc z założenia, iż nie ilość osób, lecz jakość i indywidualność reprezentacji odgrywa ważniejszą rolę. Inne ugrupowania znowu walczyły o reprezentacje liczniejsze, zwracając mniejszą uwagę na indywidualność osób, wydelegowanych na listę.

Pod względem zawodów — stan posiadania inteligencji zawodowej się mocno skurczył na rzecz ortodoksji, forsowanej przez czynniki miarodajne tak, iż na liście znajdują się z inteligencji zawodowej tylko 3 osoby (adwokaci), pozatem znajdują się na liście — jeden dyrektor banku, 1 przemysłowiec, 1 rolnik, 2 rzemieślnicy i 1 robotnik, a reszta tj. 15 osób należy do stanu kupieckiego. I ten stan rzeczy odpowiadałby mniej więcej układowi zawodowemu społeczeństwa żydowskiego; jak widać, wszystkie grupy zawodowe zostały należycie zastąpione.

Pierwszy i najgłówniejszy etap akcji wyborczej jest zatem ukończony. Niema zwycięzców ani też i zwyciężonych!

Lista elektów została już ogłoszona. Nowo-wybrane organy zarządzające gminą zwrócą się niewątpliwie do miejscowego społeczeństwa żydowskiego o pomoc i poparcie w ciężkiej i znoej pracy, jaka ich czeka. Społeczeństwo tutejsze nie odmówi im jednak swego poparcia.

O zadaniach Zarządu gminy żyd. następnym razem.

Dr. R. Rosenblüth.

Harcerstwo organizacją, wyższej użyteczności społecznej.

Od jednego ze starszych pedagogów otrzymaliśmy poniższe aktualne uwagi:

Władze państwowe, doceniając wartości wychowawczo-społecznych harcerstwa, zamierzają Związek Harcerstwa Polskiego, zaliczyć do tych stowarzyszeń szkolnych, które objęte będą mianem organizacji „wyższej użyteczności“. Orga-

nizacje te będą kierowane przez fachowe siły instruktorskie i zwierzchnie, z ramienia Władz państwowych wyznaczane, a także usilnie popierane, jako zaczynny wysoko wartościowe w nowoczesne aktywa wychowania społeczno-państwowego. I słusznie. Wszak harcerstwo nasze i całego świata to jedna z najbardziej praktycznych metod skautoskich. To metoda, wychowawcza idąca po linii zainteresowań młodzieży tego wieku i jej psychicznych dyspozycji, pobudzonych do rozwoju bujnym zapałem, którego brak, a może nie występującym w takiej dozie, w innych podobnych organizacjach.

Ostatnimi laty rozwinęło się harcerstwo szczególnie wśród młodzieży szkolnej i działwy robotniczej. Drużyny harcerskie, złożone z uczniów szkół powszechnych lub byłych ich wychowanków, zarówno uczęszczających do szkół zawodowych jak i takich, którzy już pracują zawodowo albo częściej poszukują pracy, stanowią około połowy ogółu harcerzy i harcererek. Dziś liczy nasze harcerstwo około 40 tysięcy młodzieży. Armja to duża i wysoce aktywna z silną tendencją do wzrostu.

Doniosłość oddziaływań roboty harcerskiej uwypukla się bardzo wyraźnie tak na młodzieży szkolnej, jak i pozaszkolnej. Szczególnie wśród działwy robotniczej, naturalnie nie u nas w Małopolsce, ale na Śląsku i w większych ośrodkach naszego przemysłu. Stosunki wśród tej młodzieży były zawsze nie najlepsze. Pogorszył je i spotęgował, panoszący się od lat kilku kryzys, który działwie tej przyniósł niepowetowane straty tak materialne jak i moralne. Stokroć większe — moralne. I zrozumiałe to zupełnie. Wpływ domu rodzicielskiego na funkcję wychowawczą, który dość był nieznaczny, znalazł i skurczył się zupełnie. Szkoła zaś, w dzisiejszych warunkach poprzepelniania klas i przeciążenia pracą nauczycieli, niezdolna jest sprawić, by życie szkolne stało się w całej pełni twórczym i bogatym, zdolnym do wytworzenia z gromady uczniów grupę społeczną, któraby w całej pełni objęta była wpływami wychowawczo-uspołeczniającymi szkoły. Stąd młodzież ta ulegała różnym i niepożądanym wpływom pozaszkolnym, nie podpajającym żadnej kontroli i kierownictwu, któraby regulowała tę stronę prawdziwego, a wysoce niepożądanego sanio wychowania. Ujęcie jej dziś w ramy życia harcerskiego, jako ciągu dalszego planowego i kierowniczego wyczynu wychowawczego, spotkało się z gorącym uznaniem szerokich sfer rodzicielskich, którzy tworząc samorzutnie Koła Przyjaciół Polskiego Harcerza, spieszą mu z wydatną pomocą finansową, dając w ten sposób swój wyraz uznania dla zapoczątkowanego wartościowego dzieła. Każdy przyzna, że dzieło to, o tak szerokiej platformie działania, uzbrojone w cały arsenał niesłychanie atrakcyjnych środków wychowawczych, daje tak bogatą skalę możliwości wyładowań się młodzieżowych w sposób twórczy i budujący, iż jest w stanie w zakresie swoich poczynań zaspokoić aspiracje najbardziej wybujałej indywidualności jak również rozruszać bezgranicznie biernie. Akcja wycieczek harcerskich, ćwiczeń spostrzegawczo-orientacyjnych w terenie, akcja obozów letnich i zimowych, wychowania fizycznego, pielęgnowania pieśni harcerskiej, wdrażanie do niezbędnej dyscypliny społecznej, hartu ducha i przysposobienia wojskowego — oto kierunki pracy po których prowadzi się młodzież harcerską do wychowania pożądanego typu obywatela, nie zawsze może rozumianego przez starsze społeczeństwo. A trzeba koniecznie to wiedzieć i z tem się raz pogodzić, że to młode pokolenie ma i mieć będzie całkiem inne zadanie do spełnienia od nas. Wszak nasze marzenia niepodległościowe już się ziściły, urealnili i stąd człowiek realny i praktyczny budujący na dziś i dalekie jutro nasze Państwo, musi zająć po nas miejsce. Romantyzm niema dziś dla nas żadnej wartości. Natomiast amerykański pozytywizm, z człowiekiem twórczym, praktycznym, przedsiębiorczym, gospodarczym i kupieckim, będzie naszym ideałem na długie stulecia. Harcerstwo właśnie ma podłoże i strukturę wychowawczą do tego rodzaju nastawienia swych wychowanków bardzo pożądanego i wskazanego wszelkimi naszymi względami państwowymi.

Przytem w harcerstwie jest jeszcze i to niezmiernie ważnym, że jest ono organizacją i dziełem samej młodzieży. Od najmłodszego do najstarszego ma tu każdy swoją funkcję i pociągany jest do jej kierowania. To ważne podsyłanie instynktu społecznego, poczucia odpowiedzialności za własne dzieło i obowiązkowości organizacyjnej młodzieży, która naogół odsuwa się od życia zbiorowego, jest czynnikiem bardzo instruktywnym i wysoce uobywatelającym.

Stąd organizacja młodzieżowa o takiej roli społecznej znajdzie w całym społeczeństwie pełne zrozumienie i poparcie, jako jedna z wartościowych dróg wychowawczych nowego typu człowieka i obywatela.

Obserwator.

POPIS

uczniów i uczennic Szkoły Muzycznej im. Fr. Szopena odbędzie się w niedzielę dnia 25 lutego br. o godz. 17-tej w sali koncertowej Towarzystwa Muz. im Fr. Szopena w Rynku gł. 1. 5. II p.

Ceny biletów wstępu: Młodzież szkolna 30 gr., inni 1 zł.

Kronika.

(Redakcja bezwarunkowo manuskryptów nie zwraca)

Ku uczczeniu pamięci tragicznie zmarłego króla-żołnierza, jednego z największych bohaterów wojny światowej, króla Belgów, Alberta I-szego, Kawalera Wielkiej Wstęgi orderu „Virtuti Militari”, — w dniu 22 bm. — jako dniu pogrzebu tragicznie zmarłego — na znak żałoby ze wszystkich tut. gmachów państwowych, autonomicznych, samorządowych i t. d. powiewały chorągwie o barwach narodowych, opuszczone do połowy masztu.

Osobiste. Komendant powiat. P. W. i W. F. p. kapitan Stokłosiński objął funkcję Komendanta pow. Związku Strzeleckiego.

Z żałobnej karty. W dniu 16 bm. zmarł w 59 roku życia ś. p. Maciej Sierzęga, rusznikarz i właściciel sklepu broni. Zmarły krytycznego dnia jeszcze w godzinach popoł. był w sklepie, gdzie uległ paraliżowi, a przywieziony do domu, mimo bezwzględnej pomocy i wszelkich możliwych zabiegów lekarskich, zmarł w godzinach wieczornych.

Ś. p. Maciej Sierzęga właściciel realności i kupiec ery przedwojennej, znany był ze swej bezwzględnej solidności i uczciwości kupieckiej, należał do Zarządu całego szeregu Towarzystw społecznych i kulturalnych, przy ostatnich wyborach do tut. Rady gm. został wybrany zastępcą radnego. Dla swych obywatelskich zalet ducha i charakteru cieszył się powszechnym szacunkiem, szczególnie w szerokich sferach mieszczańskich.

W oddaniu ostatniej posługi 18 bm. wzięli udział liczne rzesze tut. poważnego obywatelstwa. Pozostalej Rodzinie towarzyszy powszechny żal i współczucie.

Cześć Jego pamięci!

Akademja ku czci Papieża. Chrześcijański Jarosław wspólnie z całą Polską i światem obchodził w dniu 18 bm. 12 rocznicę pontyfikatu Ojca św. Piusa XI. Rano w kościele parafjalnym w obecności przedstawicieli Władz, Urzędów, Organizacji i szkół, oraz nieprzeliczonych rzesz wiernych, zostało odprawione uroczyste nabożeństwo. Niespotykaną dotąd frekwencją cieszyła się akademja, zorganizowana przez Parafjalną Ligę Katolicką, w sali Kasyna Garnizonowego. Sala i przedsiónek zostały dosłownie zabite publicznością, a może ze dwa razy tyle publiczności nie znalazłszy miejsca, musiało odejść do domów. Na program tej podniosłej akademji złożyły się: odegranie przez orkiestrę 39 p. p. pod batutą p. Petrońca, hymnów papieskiego i polskiego, zagajenie ks. prałata Męskiego, produkcje chóru Tow. Muzycznego, pod kierownictwem p. Paraniaka, piękne przemówienie p. prof. Wiśniowskiego z gimn. I, nastrojowa deklamacja Zielińskiej Heleny — ucz. kl. 6. gimn. żeńskiego im. J. Słowackiego, deklamacja ucznia szkoły im. Konarskiego — Karpińskiego oraz odśpiewanie pieśni „My chcemy Boga”. Z wielu otrzymanych telegramów dyrektor akcji Katol. ks. prałat Męski odczytał telegram Duszpasterza

GMINA WYZNANIOWA ŻYDOWSKA

w Jarosławiu.

L. 1/34

Jarosław, dnia 19 lutego 1934.

OBWIESZCZENIE!

Na zasadzie § 61 rozp. Min. Wyzn. Rel. i Ośw. Publ. z dnia 24. października 1930 Dz. U. Rz. P. Nr. 75 poz. 592 w związku z postanowieniami § 31, 32 i 40 powyższego rozporządzenia podaje do publicznej wiadomości, że do wyborów na członków Rady Gminy wyzn. żyd. w Jarosławiu wpłynęła tylko **jedna ważna lista wyborcza**, którą Komisja wyborcza zaopatrzyła w numer kolejny 1.

W myśl § 42 powyższego rozporządzenia uważa się wymienionych w tej liście pierwszych 12 za wybranych na członków Rady Gminy wyzn. żyd. w Jarosławiu bez potrzeby głosowania, a resztę za ich zastępców według nastęstwa nazwisk, wskazanych w liście kandydatów.

Wybraniymi więc zostali na Członków

Rady Gminy wyzn. Żydowskiej:

- 1) Dr. Schorr Samuel
- 2) Goldmann Leizer Berisch
- 3) Dr. Rosenblüth Rubin
- 4) Hass Mojżesz Nuchem
- 5) Potascher Ozias
- 6) Liebermann Chaim
- 7) Reich Meilech
- 8) Metzger Leib
- 9) Salik Maks
- 10) Spiegel Szymon
- 11) Glatt Abraham
- 12) Licht Simon młodszy

Na zastępców zostali wybrani:

- 1) Rager Adolf
- 2) Ebert Jonas Benjamin
- 3) Pachter Adolf
- 4) Dr. Meister Maurycy
- 5) Silbiger Chaim Aron
- 6) Rosenfeld Herman
- 7) Ohrenbach Markus
- 8) Sandig Elias
- 9) Schläfrig Mendel Binem
- 10) Lang Ozias
- 11) Diamant Leon
- 12) Horn Abraham Meilech

Przewodniczący Komisji Wyborczej

wz.

Dr. Maurycy Ettinger mp.

Djecezi Przemyskiej ks. biskupa Bardy Zaznaczyć należy — że sala kasyna garn. była pięknie udekorowana, specjalnie zaś portret Ojca św. i że organizacje, oraz szkoły, zarówno na nabożeństwo, jak i na akademję wysłały swe delegacje i poczty reprezentacyjne ze sztandarami. —

Herbatka w Legionie Młodych. Staraniem Komendy obwodu L. M. odbyła się 12 bm. w salach Związku Strzeleckiego „herbatka”, połączona z ślubowaniem 20 kandydatów. Do zebranych członkiń i członków L. M. oraz obecnych gości, przemówił p. o. komendanta p. Serafin Tadeusz, — poczem w obecności pp.: gen. Wiczorkiewicza, zcv starosty Mr. Grossa, dyr. Kurka, — przyjął ślubowanie od kandydatów. Następnie w pięknych i podniosłych słowach przemówił p. generał Wiczorkiewicz, który stałą swą opieką darzy coraz pomyślniej rozwijającą się tę młodą placówkę. W miłym nastroju, który stał się udziałem 60 obecnych, zabawiano się do północy. —

Nawiasem wspomnieć wypada, że od czasu objęcia funkcji komendanta przez p. Serafina, Legion Młodych rozwija coraz żywszą działalność. Członkowie wygłaszają krótkie pogadanki w Domu Żołnierza, członkinie prowadzą świetlice wojskowe, a w programie II części kursu kandydackiego wygłoszone zostały nast. referaty: „Wypadki w III Rzeszy” — Tyralski Ludwik, „Ideologia LM” — Serafin T., „O światowym kryzysie” — Duda J., „Polska na morzu” — Wojdałowicz E. Poza tem co niedziele organizowane są interesujące: „Żywe gazetki”.

Kurs zastępowych, zorganizowany przez Komendy Hufca Harcerzy, zakończył się po miesięcznym trwaniu, „biegiem harcerskim”, odbytym 14 bm. Z 35 kandydatów kurs skończyło 20. Kurs odbywał się w świetlicy gimn. I-go.

„O własnych siłach” organ samorządu uczniów gimnazjum II-go Nr. 5,6. poświęcony omal w całości 10 leciu sekcji muzycznej tegoż Zakładu. Numer rozpoczyna się artykułem wstęp-

nym, poświęconym „Panu Prezydentowi Rzplitej Polskiej w holdzie” z Jego podobizną.

Gazetka sympatycznie zredagowana, czyni miłe wrażenie. Za redakcję podpisuje Janusz Włodzimierz, opiekunem piśmka jest prof. Dr. M. Papierman.

Wizytację szkoły T. S. L. żyd. przeprowadził przez 3 dni w ubiegłym tygodniu p. inspektor Kowalyszyn, której wynik wypadł bez zarzutu.

Sukces moralny i materialny imprezy na dochód Domu sierót żyd. Zabawa taneczna, która się odbyła 17 bm. w sali „Tow. Muzycznego”, a której dochód przeznaczony na Dom sierót żyd, — w tym roku osiągnęła prawdziwy sukces moralny i materialny. Pomijając elitę żyd. — której obowiązkiem jest poprzeć tę istotnie pożyteczną instytucję charytatywną, — a która też w komplecie na zabawę zjawiała się, zauważyliśmy obecność najpoważniejszych przedstawicieli Władz, a w szczególności p. p.: starostę Wąsa, burmistrza inż. Sierankiewicza, prezesa pow. B. B. W. R. Władysława Gawła, nadradcę Aślanowicza, prezesa powiat. Związku Strzeleckiego i sekretarza Wydziału powiat. Zygmunta Tyrańskiego, pow. Komendanta P. P. komisarza Skąpskiego dyrektora Br. Wiśniowskiego z żoną, mecenasa Dra Milca i. i.

W prawdziwie serdecznym nastroju zabawa potoczyła się ochoczo do rana, ku zadowoleniu wszystkich, w myśl wzniosłej dewizy „piękne z pożytecznym”.

Na marginesie powyższej zabawy stwierdzić należy, że obecność p. starosty Wąsa, serdecznego opiekuna biednej młodzieży bez względu na wyznanie, oraz obecność przedstawiciela Bloku B. B. W. R. p. Władysława Gawła, jakoteż przedstawicieli najpoważniejszych instytucji wywarły w całym tut. społeczeństwie żyd. jak najmiłsze wrażenie i prawdziwe uznanie. Niemniej stanowiła widomy symbol, że nasze najmiarodajniejsze czynniki nie czynią jakiegokolwiek różnicy w wyznaniu, a każdy istotnie humanitarny i pożyteczny cel znajdzie u nich zawsze nietylko serdecznego rzecznika, ale też poparcie.

Z sali sądowej. Rozprawa przeciwko notorycznemu złodziejowi sklepowemu z zastosowaniem naoczni sądowej. W dniu 5 bm. do trafiki p. Maksa Mohrenberga w Rynku przybyło dwóch osobników i zakupiwszy 10-groszową gazetę żyd. tamże ją czytali. Osobnicy owi, — którzy jak się później okazało na skutek telefonogramu Wydziału śledczego P. P. w Warszawie to notoryczni złodzieje sklepowi — kilkakrotnie w tymże czasie wchodzili do trafiki — za ostatnim zaś razem z pakunczkiem i tak misternie manewrowali, że wraz swoim pakunkiem zabrali również teczkę z plikiem blankietów wekslowych wartości około 400 zł.

Zaginięcie weksli zauważył po pewnej chwili szwagier p. Mohrenberga, który puścił się w pogoń za sprawcami i P. P. po zawiadomieniu, na mocy zeznań świadków, którzy na Rynku zauważyli dwóch osobników manipulujących blankietami wekslowymi i rozpoznaniu jednego osobnika przez poszkodowanego ujęła sprawcę, którym się okazał Mozes Heigman podobno pochodzący z Warszawy, towarzysząc zaś Heigmana zdołał zbiec. Indagowany Heigman zaprzeczał, jakoby dopuścił się kradzieży, natomiast stanowcze zeznanie poszkodowanego i świadków, a w szczególności telefoniczna relacja Wydziału śledczego z Warszawy, że aresztowany to znany złodziej sklepowy — sprawiły, że P. P. złodzieja aresztowała i oddała do tut. sądu.

Za powyższy czyn sprawca odpowiadał 19 bm. przed tut. sądem grodzkim. Rozprawę prowadził sędzia p. Dr. Nędzowski, oskarżonego bronił adw. Dr. Jedliński. W toku przewodu sądowego sędzia p. Dr. Nędzowski zarządził naocznie sądową z oskarżonym skutym w kajdanki, poszkodowanym i świadkami w trafice i na Rynku, w miejscu, w którym świadkowie na dystans widzieli manipulację oskarżonego ze zbiegłym współtowarzyszem.

Poczem po przeprowadzeniu naoczni sądowej z wynikiem pozytywnym i po powrocie do

sądu, po zamknięciu postępowania sądowego, przemówił rzecznik Prokuratury funkcjonariusz P. P. Tylko, ponim zaś mowę obrońcą wygłosił Dr. Jedliński. Następnie sędzia p. Dr. Nędzowski w wyniku przeprowadzonej rozprawy wydał wyrok skazujący oskarżonego, — odpowiadającego z aresztu śledczego — na rok bezwzględniego więzienia.

Zauważyć należy, że przed rozprawą zgłosił się do poszkodowanego specjalnie przybyły ojciec oskarżonego, który wręczył poszkodowanemu tytułem odszkodowania gotówkę w kwocie 260 zł. Niemniej nadmienić należy, że naocznie sądowa na Rynku i w trafice, wywołała łatwo zrozumiałą sensację, toteż tłumy obywateli przypatrywali się tejże.

Przed Trybunałem Sądu Okręgowego w Przemyślu — na sesji wyjazdowej w tut. sądzie grodzkim — przed s. s. o. Ciecierskim toczyła się 20 bm. rozprawa przeciw Janowi Luszczowi z Jankowic oskarżonemu o art. 187 k. k. przez używanie podrobionego dokumentu, a to paszportu końskiego. W wyniku przeprowadzonej rozprawy zapadł wyrok skazujący na 6 miesięcy bezwzględniego więzienia. Oskarżonego bronił adw. Dr. Finkenthal.

Przed tymże Trybunałem tegoż dnia toczyła się rozprawa przeciw 20-letniemu Stefanowi Pawłowiczowi synowi Jana i Ahazji z Pełkin. Akt oskarżenia zarzuca, że w czasie 17 listopada 1933 r. oskarżony w Pełkiniach bezprawnie przechowywał broń palną oraz, że w tym czasie przywłaszczył sobie mienie znalezione, a mianowicie karabin wojskowy wart. poniżej 100 zł., stanowiący własność Skarbu wojskowego, czem dopuścił się występkę z art. 47. Rozp. Prez. Rzplitej, z 22 paźdz. 1932 Nr. 94 poz. 807 Dz. U. P.

Po zamknięciu przewodu sądowego s. s. o. Ciecierski wydał wyrok skazujący na 6 miesięcy z zawieszeniem na 5 lat. Bronił adw. Dr. Rager.

Skrajna nędza powodem samobójstwa 75-letniej staruszki w Sieniawie. W komunikacie prasowym Komendy pow. P. P. z 20 bm. m. i. znajduje się poniższa notatka, którą w dosłownym brzmieniu cytujemy:

„Dnia 14 bm. w godzinach rannych wdowa Marja Ziembicka lat 75 z Sieniawy popełniła samobójstwo przez powieszenie się we własnym mieszkaniu. Powodem samobójstwa była jak stwierdzono skrajna nędza.” —

Powyższy lapidarny, oficjalny komunikat w swej nagiej treści jest tak wymowny, że naprawdę wszelkie komentarze są zbyteczne.

Osoby zamieszkałe na terenie Polski, które po 20 września 1933 wysłały pocztą pod adresem „Allgemeine Crediet en Administratie Kas” w Amsterdamie przekazy pieniężne — wobec zlikwidowania powyższej kasy za oszustwo — mogą ze względu niezrealizowania powyższych przekazów zwrócić się do urzędów pocztowych nadawczych o cofnięcie tychże.

Zamiast srebrnej puderniczki i pugilaresu — 7 miesięcy więzienia. Na szkodę p. Stanisławy Gilicińskiej popełnił niejaki Michał Wityk kradzież srebrnej puderniczki i pugilaresu. Zawiadomiona P. P. odebrała skradzione przedmioty u sprawcy, którego odstawiła do tut. sądu grodzkiego, gdzie otrzymał 7 miesięcy więzienia.

Zbiegł z aresztów tut. sądu Józef Sandyr z Nielepkowic tut. powiatu, oczem Komisarjat P. P. zawiadomił dozorca tut. aresztów Sokołowski. Za zbiegiem czyni energiczne poszukiwania P. P., który tym razem, — po niezawodnym ujęciu — i po otrzymaniu odpowiedniej „nagrody” sądowej od wyrokującego sędziego, pewnością nie będzie ani myślał w przyszłości samowolnie opuścić mury Temidy.

Czyje 34 paczek cykorji Francka? W tut. Komisarjacie P. P. jest zdeponowanych 34 paczek cykorji Francka porzuconych przez przestępcę, spłoszonego na kradzieży.

Z kroniki zgłoszonych kradzieży. Jakób Meister z Jarosławia zgłosił o kradzieży głowy szewskiej maszyny do szycia, Sak Mendel o kradzieży 214 gramów złota przez Siegelmana Kal-

mana z Jarosławia, Majersfeld Krescha zgłosiła o kradzieży przez Siegelmana Kalmana z Jarosławia, Marji Szyjan skradziono wędliny wart. 100 zł., Bronisławowi Piekarskiemu zaginęło na tut. targowicy w czasie targu cielę. —

Ostrzeżenie emigrantów przed złodziejami. W ciągu ostatniego czasu powtórzyły się wypadki okradania emigrantów, przybyłych do Warszawy w celu załatwienia formalności wyjazdowych. Złodzieje i oszuści emigracyjni, jak zostało stwierdzone, przebywają w pobliżu hoteli, gdzie zatrzymują się czasowo emigranci oraz w pobliżu konsulatów.

Zwraca się uwagę emigrantów, aby nie prowadzili rozmów na ulicy z osobami nieznanymi podającymi się również za emigrantów lub za „sekretarzy konsulatów” i okradających w podstępny sposób nieświadomych emigrantów. Po informację na ulicy należy się zwracać do policji mundurowej, która wskaże adres odpowiedniego biura, załatwiającego dane sprawy. —

Ze stałej rubryki policyjnej. Za kradzież P. P. ujęła: Andrzeja Czekalę z Dobrej, Agnieszkę Synal za kradzież na szkodę swego chlebowodawcy, Katarzynę Żurawską za kradzież na szkodę Józefa Zbaraszczyka, Władysława Bajasia, Dmytra Fedaka za kradzież bielizny, Makowieckiego Franciszka za kradzież materiałów budowlanych.

Jako podejrzanych o kradzież: Władysława Człowieckiego, Tomasza Żurawskiego z Pawłosiowa, Jana Biezkawskiego z Potoka, Anielę Kurantowicz z Tarnaszoza.

Za ukrywanie rzeczy pochodzących z kradzieży: Franciszka Klusa i Marję Klus, Józefę Bojarską z Pełkin za przywłaszczenie sobie młynka do czyszczenia zboża.

Po odbyciu 5-cio miesięcznego kursu kroju i modelowania we WIEDNIU, powróciłem I PROWADZĘ NADAL SWÓJ ZAKŁAD KRAWIECKI MĘSKI przy ul. GRODZKIEJ 11/1. II piętro **JÓZEF LANDAU** KRAWIEC MĘSKI

Pasze treściwe

a to:

śrutę sojową 45/46⁰/₀,
makuch z orzecha ziemnego 52/53⁰/₀,
makuch słonecznikowy 43/44⁰/₀,
makuch lniany,
otręby i wytloki świeże buraczane,

poleca

w całowagonowych ładunkach wprost z fabryk, zaś detalicznie z magazynu w Jarosławiu.

SPÓŁDZIELCZY BANK ROLNICZY
z ograniczoną odpowiedzialnością
W JAROSŁAWIU.

ADOLF BLÜCHER

Główny skład wszelkich materiałów budowlanych
W JAROSŁAWIU, ul. 3. Maja 1.

(dawniej gmach straży pożarnej) — Telefon Nr. 165 dostarcza cement wagonowo ze wszystkich fabryk oraz poleca detalicznie ze składu: Cement portlandzki, wapno, gips sztukatorski i alabastrowy, wapno hydrauliczne, cegły i glinki szamotowe, płyty piekarskie, piece kaflowe; dachówki szklane, rżcinę, asfalt, karbolineum, ter, smoły, papę dachową i izolacyjną (Kuźnickiego) oraz farby, pokosty, lakiery, terpentyny, kredy, pendzle, pasty do podłóg, klingerit, asbest, sznury asbestowe i wszelkie inne materiały w zakresie budownictwa wchodzące.

Towary pierwszorzędne! Ceny konkurencyjne
Warunki zapłaty według umowy.